

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/81/2018
Identifikačné číslo spisu: 1514202806
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1514202806.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného JUDr. Jozefom Boledovičom, advokátom, so sídlom Rovinka 578, 900 41 Rovinka, proti žalovanému: OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, o zaplatenie zmenkovej sumy 3 991,81 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1CbZm/395/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2017, č. k. 1CoZm/47/2017-220, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 24. júna 2016, č. k. 1CbZm/395/2014-155 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým súd prvej inštancie ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz zo 4. júna 2014, č. k. 1Zm/124/2014-19 a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi priznal trovy odvolacieho konania vo výške 181,26 eur.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na žalobcu prešli nepretržitým radom indosamentov všetky zmenkové práva, vrátane práva vyplniť blankozmenku. Žalovaný ako indosant opomenul svoj garančný záväzok za zmenku vylúčiť, preto kroky žalobcu boli len oprávneným výkonom jeho práva k zmenke. Žalovaný nepreukázal konanie žalobcu pri nadobúdaní zmenky vedome na jeho škodu, a preto jeho kauzálne námietky neboli účinné. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare), ktoré predložil žalovaný, odvolací súd uviedol, že dovolanie žalovaného v inej veci bolo prípustné z procesných dôvodov - pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku. Odvolací súd záverom skonštatoval, že záväzok žalovaného vznikol ex lege z titulu garančného účinku indosamentu, a nie zo spotrebiteľskej zmluvy, ako to tvrdil žalovaný.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 28. decembra 2017 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie

zmenil tak, že zmenkový platobný rozkaz zruší. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

2.1. Žalovaný namietal nepripustenie jeho kauzálnych námietok, pretože žalobca už v čase nadobudnutia zmenky zjavne vedel, že si bude môcť voči nemu uplatniť zmenku. Odvolací súd žiadnym spôsobom nezohľadnil neexistenciu kauzy predmetnej zmenky, keďže žalobca si uplatnil právo na kompenzáciu pohľadávok voči úverovým dlžníkom žalovaného, ktoré nemá.

2.2. Dovolateľ konajúcim súdom vytkol, že konanie žalobcu neposúdili ako šikanóznny výkon práva podľa § 3 Občianskeho zákonníka, keďže čl. I § 17 zmenkového zákona ako dodatočný prostriedok ochrany pred nepoctivým nadobúdateľom zmenky pôsobí nad rámec občianskoprávnej úpravy a nie miesto nej. Na podporu svojich tvrdení odkázal na rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 1735/07, III. ÚS 72/2010 a III. ÚS 341/07, uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/59/2010 a viaceré rozhodnutia súdov Českej republiky. Rovnako namietal, že odvolací súd sa spotrebiteľskou zmluvou vôbec nezaoberal napriek tomu, že z rozhodnutia sp. zn. 2Obdo/19/2014 vyplýva, že súdy sú ex offo povinné zaoberať platnosťou zmenky ako zmenky „spotrebiteľskej“.

3. Žalobca vo vyjadrení zo 27. júna 2018 navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, konajúca zamestnancom s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Žalovaný v rozhodovanej veci vyvodzoval prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

5.1. Z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že ak dovolateľ odôvodňuje prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., je jeho povinnosťou v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (k tomu viď R 83/2018).

6. Dovolanie žalovaného uvedené kritériá nespĺňa, čo zakladá dôvod pre konštatovanie dovolacieho súdu o tom, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (nesprávne právne posúdenie zakladajúce prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p.) nie je vymedzený spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. Na zdôvodnenie predmetného záveru dovolací súd uvádza, že:

6.1. Pokiaľ ide o uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/4/2013 a sp. zn. 2Obdo/19/2014 - na ktoré poukazoval dovolateľ - jedná sa o kasačné rozhodnutia, ktorými boli zrušené rozsudky Krajského súdu v Košiciach z procesných dôvodov (pre ich nedostatočné odôvodnenie) a nie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Osobitne k rozhodnutiu sp. zn. 2Obdo/19/2014 dovolací súd zdôrazňuje, že predmetné rozhodnutie nemalo pre odvolací súd kasačnú a ani precedenčnú záväznosť. V predmetnom rozhodnutí najvyšší súd nad rámec dôvodov pred zrušením preskúmaného rozhodnutia uviedol iba svoj názor, že sa mu z obsahu spisu javí, že môže ísť o spotrebiteľskú zmenku. Najvyšší súd však v danom rozhodnutí neuviedol právny záver, že sa jedná o spotrebiteľskú zmenku, z akých dôvodov dospel k záveru o spotrebiteľskej zmenke a aké to vyvoláva právne následky.

6.2. K tvrdeniu dovolateľa, ktorým namietal odklon odvolacieho súdu od rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/59/2010 a sp. zn. 5MOBdo/4/2009 a od stanoviska R 93/2015, dovolací súd konštatuje, že žalovaný nevymedzil, v čom považuje rozhodnutie odvolacieho súdu za nesprávne vo vyriešení tej-ktorej právnej otázky významnej pre rozhodnutie a ani neuviedol, ako mal odvolací súd podľa jeho názoru nastolenú právnu otázku správne riešiť.

6.3. Pokiaľ dovolateľ namietal odklon odvolacieho súdu od rozhodnutí zahraničných súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky, resp. od odvolacích rozhodnutí najvyššieho súdu (napr. rozhodnutia sp. zn. 2Obo/17/2009 a 2Obo/87/2009), zákon viaže prípustnosť dovolania v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. v písm. a/ a c/ výlučne na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu

dovolacieho, argumentácia odklonom od iných rozhodnutí nie je spôsobilá založiť prípustnosť dovolania (a tým aj vyvolať meritórny dovolací prieskum) podľa dovolateľom označeného ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

7. Nakoľko dovolateľ nevymedzil ním uplatnený dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v odseku 2 predmetného zákonného ustanovenia, najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.